

प्रिया १५१ तुतुला १५२ कामिनी १५३ काम-
रुमा १५३ पुण्यदा १५५ विष्णुचक्रधरा १५६
पचमा १५७ दृष्टवरगस्त्रहपिणी १५८ वयोधा-
रुपिणी १५८ मायाती १६० जीमूतवसना
१६१ जगप्रायस्त्रहपिणी १६२ लक्ष्मिवसना १६३
नियमा १६४ जमलाकुंडी १६५ यामिनी १६६
यशोदा १६७ यादवी १६८ जगती १६९ क्षमा-
जाया १७० सद्भामा १७१ सुभद्रिका १७२
लक्ष्मा १७३ दिग्मनी १७४ एषुका १७५
तौद्वा १७६ आपारा १७७ अक्षूरा १७८
जाह्नवी १७९ गङ्गा १८० घेया १८१ जृमणी
१८२ मोहनी १८३ दिकारा १८४ अक्षरवासिनी
१८५ अंग्रेशा १८६ पवित्रिका १८७ पवित्रिका
१८८ शुक्रवी १८९ अतुला १९० जानकी १९१
बन्धा १९२ कामना १९३ नारसिंही १९४
गिरीशा १९५ सांखी १९६ कल्याणी १९७
कमला १९८ कान्ता १९९ ग्रान्ता २०० खुला
२०१ वेदमाता २०२ कर्मना २०३ सन्धा २०४
विपुरस्त्रदी २०५ रासेशी २०६ दद्यवश-
विनाशिनी २०७ अनन्ता २०८ घर्मेश्वरी २०८
चक्रेश्वरी २१० सङ्खा २११ विद्या २१२
कुमिका २१३ चित्रा २१४ सुवेसा २१५ चतु-
भुवा २१६ राका २१७ प्रज्ञा २१८ कहिदा
२१९ तापिनी २२० तपा २२१ सुमना २२२
दूती २२३ । इति तत्स्याः सहस्रानामात्मगंतः ॥
अथ दुर्गानामो युतपतिष्ठयेऽ—
“दुर्गा है ये महाविज्ञे भवदन्ते कुकर्मेणि ।
श्रोके हूँ ये च नरके यमदहे च जननि ।
महामयैतिरीगे चापाशम्भो इन्द्रवाचकः ।
एतानु इन्द्रेव या देवी वा दुर्गा परिकीर्तिता ॥”
अपि च ।
“देवनामार्थवचनो दक्षारः परिकीर्तिः ।
उक्तारो विभन्नाश्वल वाचको वेदवन्नतः ।
रेषो रोमवचनो गच्छ प्राप्तवाचकः ।
भयश्वन्द्रवचनवाचकारः परिकीर्तिः ।
स्तुतुक्तिप्रवचनवाच्यस्त्रा एते नाशनि निष्ठितम् ।
ततो दुर्गे हरोः ग्रक्तिर्हस्त्रा परिकीर्तिः ॥
दुर्गते देववचनोप्याकारो नाशवाचकः ।
दुर्गा नाशवति या नियं चा दुर्गं वा प्रकौर्तिता ।
विपतिवाचको दुर्गचाकारो नाशवाचकः ।
तं नगाश पुरा तेन उवैर्दुर्गं प्रकौर्तिता ॥”*।
अस्याः सहस्र यथा, नन्दं प्रति श्रीकामवाचम् ।
“आदा नारायणी ग्रक्ति, एविष्यवन्नकारिष्यो ।
करोमि च यथा दृष्टि यथा व्रजादिदेवताः ।
यथा जयते इन्द्र यथा रुद्रः प्रजावते ।
यथा विना जग्नात्मिका यथा इता शिवाव च ।
इत्या निना च त्रृप्तिर्मूल्या यथा अमा इति ।
तुष्टिः पुष्टिस्त्रा शालिनीच्च विदेवता हि सा ।
वैकुण्ठे सा महावाच्ची गोलोके राधिका वती ।
मर्त्ये लक्ष्मीच्च चौरोदे दद्यवाच्या वती च सा ॥
वा दुर्गं भैरवाकाच्या देवदुर्गतिनाशिनी ।
स्त्रगत्तमीच्च दुर्गं चा शका दीनो यहे यहे ।

सा वाच्यी सा च वाचिची विप्राधिष्ठालदेवता ।
वहौ सा दाहिका शक्तिः प्रभाशक्तिच्च भास्करे ।
श्रोभा शक्तिः पूर्णचन्द्रे जवे शक्तिच्च श्रीवता ।
शस्यप्रस्तिशक्तिच्च धारया च धरातु च ।
नारायणशक्तिप्रेषु देवशक्तिः सुरेष च ।
तपस्त्री तपस्या सा दाहिणा एहादेवता ।
सुक्तिशक्तिच्च सुक्तानां माया सांसारिकस्य च ।
मङ्गलानां भक्तिशक्तिमयि भक्तिप्रादा च ।
त्रृपाणां राज्यलभ्योके विजिता तन्मूरिपिणी ।
पारे सांसारित्वनां चत्री दुर्लभतारिणी ।
चतुर्सु चद्विहृष्णुपा च मेधाशक्तिखृष्णपिणी ।
चाल्माशक्तिः श्रूतौ शास्त्रे दाहशक्तिच्च दाहम् ।
चक्षादीना विप्रभक्तिः प्रतिभक्तिः चतोषु च ।
शर्वं रूपा च या शक्तिमया इता शिवाय च ॥”
अपि च, शङ्करं प्रति पांचतीवाक्यम् ।
“वैकुण्ठे हृष्महालभ्योर्गोलोके राधिका खयम् ।
शिवाहृष्मिवलोकेष्यि व्रजलोके सरस्वती ।
यहृष्मिव देवाच्च इत्यक्त्वा वती पुरा ।
तपित्या पुरा लक्षा सा चाहृष्मीसक्त्यका ।
रहस्योजस्य युद्धे च काली च घृष्मिमेहतः ।
सावित्री वेदमाताहृष्मी दीता जनकक्यका ।
विजितो द्वारवत्याच्च भारते भीष्मक्यका ।
सुदामः श्रापतो देवते दृष्मभाषुसुतामुना ।
घर्मेश्वरी च त्रृप्तिर्मूल्ये दृष्मवेदे वने ॥”*।
अपरच, कर्णं प्रति पांचतीवाक्यम् ।
“एवाहृष्माधिकारूपा गोलोके राधमङ्गले ।
रात्रशूल्यं गोलोकं परिपूर्णं कुरु प्रभो ! ॥
परिपूर्वतमाहृष्म तत्र वद्यः खलस्तिता ।
तवाच्या महालभ्योरहृष्म वैकुण्ठवासिनी ।
सरस्वती च तत्रैव वामपार्श्वे हरेरपि ।
तवाहृष्म मनसा जाता सिन्मुक्या तवाच्या ।
सावित्री वेदमाताहृष्म कलया विधिविधौ ।
तेजःसु सर्वदेवानां पुरा सद्ये तवाच्या ।
अधिष्ठानं कर्त्त तत्र इत्यं दिक्षं शूरीरकम् ।
शुभाद्यवच्च देवाच्च इता शावलीक्षया ।
दुर्गं निहत दुर्गाहृष्म निषुरा चिपुरे वै ।
निहत रहस्योजस्य रहस्योजविनाशिनी ।
तवाच्या दद्यवाच्या वती सरस्वत्यृष्णपिणी ।
योगेन लक्षा देवाच्च श्रृणुवाहृष्म तवाच्या ।
त्रृप्ता इता शङ्कराय गोलोके रात्रमङ्गले ।
विष्णुभक्तिरहृष्म तेन विष्णुमाया च वै वायो ।
नारायणस्य माया हृष्म तेन नारायणी स्तुता ।
त्रृप्ताप्रायाधिकारूपा विष्णुवाचिष्ठालदेवता ।
महाद्विष्णुच्च रामे स्वे जननी राधिका खयम् ।
तवाच्या पर्वताहृष्म यस्यप्रस्तिरूपिणी ।
कलाकलाहृष्म देवतो यहे यहे ॥”*।
अथ तत्स्याः पूजाप्रकाशः ।
“प्रथमे पूजिता सा च कल्येन परमालना ।
दृष्मवने च दृष्मदादी गोलोके रात्रमङ्गले ।
मधुकेटभमीतेन प्रस्त्राया सा हितीवतः ।
विषुरपे विदेव लृतोये विषुरारिणा ।
भट्टित्रिया महेन्द्रेष्व ग्रापाद्वर्णसः पुरा ।

चतुर्थं पूजिता देवी भक्ता भगवती च ।
तदा सुगौन्डे: विष्वेन्द्रेन्द्रेष्व भगुमानवै: ।
पूजिता सर्वविवेषु वस्त्र वस्त्रेतः सदा ।
तेजःसु सर्वदेवानामाविर्भूता पुरा सने । ।
सर्वे देवा दृष्मस्ये शश्वत्याच्च भूवशानि च ।
दुर्गाद्यवच्च देवाच्च निहता दुर्गाय तया ।
दत्तं खाराच्यं देवेभ्ये वरच्च यद्भीस्तिम् ।
कालान्तरे पूजिता सा सुरपैन महालना ।
राजा मेषवशश्वेषे वृश्चक्या भूवशानि च ।
मेषादिभिर्महिषैः अवासारेच गङ्गाकैः ।
क्षागेमैनेच कुशाकैः पद्मिभैलिमिर्भैने ।
विदोक्तानि च इत्यैवसुपत्ताराय वीक्षण ।
धृता च कवचं धात्रा संपूर्ण च विधनतः ।
राजा हाता परीहारं वरं प्राप्य यद्यसिनम् ।
सुक्तिं सम्याप्त वैश्वच्च चंपूर्ण च वरिताटे ।
तुष्टाव राजा वैश्वच्च सामुद्रेतः पुटाङ्गिलः ।
विसर्वे वृश्चयीनां गम्भैरेन निम्नेषु जवे ।
वृश्चयी द्वर्णमयीं दृष्म जलधौतीं नराधिपः ।
करोदत तत्र वैश्वच्च ततः स्यानान्तरं ययै ।
लक्षा देवाच्च वैश्वच्च पृष्ठरे दुष्करं तपः ।
काला जगाम गोलोकं दुर्गादेवीवैरेष च ।
राजा यवै खराच्यं पूर्णो विष्णुकं वृक्षे ।
भोगच्च बुक्षेषे भूपू, विष्वदेवैवृष्टकम् ।
भर्यां खवरालं चंपूर्णं पुर्वे च कालयोगतः ।
मनुभूव चावर्णिस्त्रा च पृष्ठरे तपः ।
दुर्गार्खानं सुनिष्ठेह! किं भूयः ओतुमिच्छति ॥”
इति वैश्ववैरपूरुषाचम् ।

अथ दुर्गापूजाविधिः ।

“शूरतुकाये महापूजा क्रियते या च वासिकी ।
शूरदीठा महापूजा चतुःकर्मस्यै युभा ।
तीतिथ्यवाचाद्य शुक्राद्यक्षावा विधानतः ।
चतुःकर्मस्यै श्वयनभूजनविलिनदाहीमूर्खया सा च प्रतिवर्द्धं कर्त्तव्या ।
‘द्विश्वरीरे चरे चैव लम्बे केन्द्रगते रहौ ।
‘वैष्णवे वैष्णवित्याच्च लम्बाद्यवच्च विसर्वनम् ।
यो सोहृष्मद्यवालस्यादीवै दुर्गा महोत्कृष्णे ।
न पूजयति दृष्मद्वा देवाहृष्मये भैरव । ।
कुहु भगवती तस्य कामानिदान निहति वै ।
वैष्णव अकर्त्ते प्रद्यवायश्वतेच्च चा पूजा निवा विविमभियान्तप्रलक्ष्मेतः काम्या च ।
यथा,—
‘कल्येवं परमामापुनिवृत्तं चिदिवैकचः ।
एवमयैरपि चदा देवाः कार्यं प्रपूजनम् ।
विभूतिमतुलां लम्बुं चतुर्वर्णंप्रदायकम् ।’
काम्यतया पूजने हृते प्रस्त्रानिवृत्यपूजाविधिः ।
तत्तद्वनात् कल्यनदम्यादिप्रतिपदादिवडादि-
संप्रव्यादिमहाद्याद्यादिवैवलमहाद्यमैवेलमहाद्य-
नवमीपूजारूपाः कल्या उम्भेयाः । तदवन्नर-
मध्यैचमपि न प्रतिवर्वकम् ॥ ॥ सा पूजा विविधा । यथा,—
‘शूरदी चक्षिकापूजा विविधा प्रियोयते ।